

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (kibővített ötödik tanács)

2005. április 14. *

A T-88/01. sz. ügyben,

a **Sniace SA** (székhelye: Madrid [Spanyolország], képviselik: J. Baró Fuentes, Gómez de Liaño y Botella és F. Rodríguez Carretero ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képviselek: D. Triantafyllou és J. Buendía Sierra, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes ellen,

* Az eljárás nyelve: spanyol.

támogatják:

az **Oszták Köztársaság** (képviselik: H. Dossi és M. Burgstaller; meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg),

továbbá

a **Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG** (székhelye: Heiligenkreuz im Lafnitztal [Ausztria]),

valamint

a **Land Burgenland (Ausztria)**

(képviseli őket: U. Soltész ügyvéd)

beavatkozók,

az Ausztria által a Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG részére nyújtott állami támogatásra vonatkozó, 2000. július 19-i 2001/102/EK bizottsági határozat (HL 2001. L 38., 33. o.) megsemmisítése iránti keresete tárgyában,

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA
(kibővített ötödik tanács),

tagjai: P. Lindh elnök, R. García-Valdecasas, J. D. Cooke, P. Mengozzi és
M. E. Martins Ribeiro bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. június 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita alapjául szolgáló tények

- ¹ A Sniace SA (a továbbiakban: felperes) spanyol társaság, amelynek fő tevékenysége mű- és szintetikus szálak, cellulóz, cellulózsálak (vágott viszkózsálak) vágatlan poliamid szálak, hőszigetelő nemez és nátrium-szulfát előállítása és értékesítése, fakitermelés és elektromos áram előállítása.

- 2 A Lenzing Lyocell GmbH & Co. KG (a továbbiakban: LLG) osztrák társaság, amely a többek között viszkóz- és modalszálakat előállító osztrák Lenzing AG leányvállalata. Az LLG a lyocell, egy teljes mértékben természetes alapanyagból előállított új szál előállításával és értékesítésével foglalkozik. Ezt az anyagot állítja elő a brit Courtaulds plc. társaság is „Tencel” néven.

- 3 1995-ben az LLG az Ausztria és Magyarország határzónájában található Heiligenkreuz-Szentgotthárd ipari parkban lyocell előállító gyárat kezdett építeni. Az üzemet a zóna osztrák részében, Land Burgenland területén létesítették.

- 4 1995-ben az osztrák Wirtschaftsbeteiligungs AG közjogi szervezet (a továbbiakban: WiBAG) hivatalosan értesítette a Bizottságot arról, hogy szándékában áll állami támogatást nyújtani az LLG befektetési projektjéhez. 1995. augusztus 30-án az Osztrák Köztársaság jelezte a Bizottságnak, hogy az N 589/95 referenciaszámú regionális támogatási rendszer keretében nyújtja ezeket a támogatásokat. 1995. október 5-i levelében a Bizottság tájékoztatta az Osztrák Köztársaságot, hogy nincs szükség a tervezett, szubvenció formájában nyújtott támogatások egyedi bejelentésére, mivel engedélyezett támogatási rendszer hatálya alá tartoznak, ugyanakkor figyelmeztette az Osztrák Köztársaságot, ne nyújtson biztosíték formájában támogatást az LLG-nek a Bizottság előzetes tájékoztatása nélkül.

- 5 1997. április 21-én az osztrák hatóságok az Európai Regionális Fejlesztési Alap (ERFA) címén társfinanszírozás iránti formanyomtatványokat nyújtottak be a Bizottsághoz a Business Park Heiligenkreuz GmbH (a továbbiakban: BPH) és a Wirtschaftspark Heiligenkreuz Servicegesellschaft mbH (a továbbiakban: WHS) által létrehozandó ipari parkban megvalósuló két nagy befektetési projektre vonatkozóan.

- 6 Figyelembe véve az ezen formanyomtatványokban található, továbbá a Land Burgenland és az LLG által 1995-ben kötött szerződésben foglalt rendelkezéseket, a Bizottság úgy határozott, hogy újvizsgálja az LLG-nek nyújtott támogatások ügyét. Miután találkozott, majd levelet váltott az osztrák hatóságokkal, úgy döntött, hogy a be nem jelentett támogatások között veszi nyilvántartásba ezt az ügyet. A későbbiekben további találkozókra és levélváltásra került sor a Bizottság és az osztrák hatóságok közt.
- 7 1998. október 29-i levelében a Bizottság tájékoztatta az osztrák kormányt az 1998. október 14-i határozatáról, amellyel megindította az EK 93. cikk (2) bekezdésében (jelenleg EK 88. cikk (2) bekezdése) foglalt eljárást az osztrák hatóságok által az LLG javára hozott különböző intézkedések vonatkozásában (a továbbiakban: határozat az eljárás megindításáról). A kérdéses intézkedések a szubvenciókért történő állami kezességvállalásból, egy 50,3 millió euro értékű kölcsönből, egy 120 hektáros ipari földterület 4,4 euró/m²-es kedvezményes áron történő eladásából és alapszintű közszolgáltatás 30 éven keresztül rögzített áron történő biztosításából állt. A Bíróság C-324/90. és C-342/90. sz., Németország és Pleuger Worthington kontra Bizottság egyesített ügyekben 1994. április 13-án hozott ítéletében (EBHT 1994., I-1173. o.) felállított alapelveknek megfelelően a Bizottság felszólította az osztrák kormányt, hogy közölje azokat az adatokat, amelyek szükségesek a fenti intézkedések és a közös piac összeegyeztethetőségének vizsgálatához.
- 8 A Bíróság C-47/91. sz., Olaszország kontra Bizottság, ún. „Italgrani” ügyben 1994. október 5-én hozott ítéletének (EBHT 1994., I-4635) 21-24. pontjában felállított alapelveknek megfelelően a Bizottság felszólította az osztrák kormányt arra is, hogy szolgáltatassa mindazokat az információkat, amelyek alapján megítélheti, hogy az osztrák hatóságok részéről az LLG javára hozott egyes intézkedések közül van-e olyan, amely az engedélyezett vagy fennálló támogatások rendszerébe tartozik. A többi tagállam és érdekelt fél értesítést kapott az eljárás megindításáról, és a fenti értesítésnek az *Európai Közösségek Hivatalos Lapja* 1999. január 13-i számában (HL C 9., 6. o.) történő közzétételével az esetleges észrevételek előterjesztésére kaptak felhívást.

- 9 Az osztrák kormány 1999. március 15-i, április 16-i, és április 28-i levelében válaszolt erre a levélre. Az Egyesült Királyság – és egyéb érdekeltek, közöttük a felperes (1999. február 12-i levelükben) – szintén előterjesztették észrevételeiket.
- 10 Miután megvizsgálta az osztrák hatóságok által közölt információkat, a Bizottság 1999. július 14-i levelében tájékoztatta az osztrák kormányt 1999. június 23-i határozatáról, amelyben az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján megindított eljárást kiterjesztette négy másik, az LLG részére nyújtott támogatásra is (a továbbiakban: határozat az eljárás kiterjesztéséről). A következő intézkedésekről van szó: egy telekvásárláshoz nyújtott eseti befektetési támogatás 0,4 millió euró értékben, egy kizárólag 30 év múlva felbontható és évi 1%-ot kamatozó 21,8 millió euró értékű tőkerészesedés, egy ismeretlen mértékű támogatás a vállalkozás saját infrastruktúrájának létrehozására, egy 5,4 millió euró összegű környezetvédelmi támogatás, amelyet a fennálló támogatási rendszertől eltérő módon nyújtottak. A Bizottság felhívta az osztrák kormányt, terjessze elő észrevételeit. A többi tagállamot és az érdekelt feleket az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjának* 1999. szeptember 4-i számában (HL C 253., 4. o.) tájékoztatta az eljárás kiterjesztéséről, továbbá felhívta őket az esetleges észrevételeik előterjesztésére. Az osztrák kormány 1999. október 4-i levelében terjesztette elő észrevételeit. Az Egyesült Királyság és az egyéb érdekeltek, köztük a felperes (1999. október 4-i levelükben), szintén előterjesztették észrevételeiket. Az osztrák kormány 2000. február 25-én és április 27-én kelt levelében kiegészítő információkat szolgáltatott.
- 11 2000. július 19-én a Bizottság meghozta 2001/102/EK határozatát az LLG részére nyújtott osztrák állami támogatásról (JL 2001. L 38., 33. o., a továbbiakban: vitatott határozat).

12 A határozat rendelkező része a következőképpen szól:

„1. cikk

Az Ausztria által a heiligenkreuz-i székhelyű [...] (LLG) részére nyújtott 35,80 millió euró értékű kezességvállalás [egy kereskedelmi és lakossági bankokból álló konzorcium 21,8 millió euró értékű kezességvállalása és három, a [...] (WHS) 1,4 millió euró, 10,35 millió euró és 2,25 millió euró értékű kezességvállalása], valamint egy 120 hektáros ipari földterületre biztosított 4,4 euró/m²-es vételár, a Land Burgenland alapszintű közszolgáltatásainak rögzített áron történő biztosítása és a vállalkozás saját infrastruktúrájának létrehozására nyújtott ismeretlen mértékű támogatás nem tartozik az [EK] 87. cikkének (1) bekezdése értelmében vett állami támogatások közé.

2. cikk

Az Ausztria által a WiBAG 14,5 millió eurós kezességvállalása útján az LLG részére nyújtott támogatás megfelel a Bizottság által jóváhagyott, a kezességvállalásokra vonatkozó N 542/95 [referenciaszámú] szabályzatnak.

Az 5,37 millió euró összegű környezetvédelmi támogatás megfelel a Bizottság által jóváhagyott, a környezetvédelem finanszírozására vonatkozó N 93/148 [referenciaszámú] szabályzatnak.

3. cikk

Az Ausztria által 0,4 millió euró értékű földterület megszerzéséhez nyújtott, valamint a 21,8 millió euró értékű tőkerészesedés formájában nyújtott egyedi támogatások a közös piaccal összeegyeztethetőek.

4. cikk

A jelen határozat címzettje az [Osztrák] Köztársaság.”

◊

Az eljárás

13 Az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2001. április 17-én benyújtott keresetével a felperes a következő kereseti kérelmet terjesztette elő.

14 A Hivatalhoz 2001. június 6-án, 2001. 16-án és július 26-án benyújtott beadványaikban az LLG, az Osztrák Köztársaság és a Land Burgenland kérelmezték, hogy a Bizottság támogatására a jelen ügybe beavatkozóként beléphessenek.

- 15 2001. október 16-án kelt levelében a felperes pervezető intézkedések iránti kérelmet nyújtott be, amelynek tárgya a Bizottság részéről az ellenkérelmében és a vitás határozatban említett dokumentumok közzétevése, valamint meghatározott, többek között a kérdéses termékek piacára vonatkozó információk benyújtása. 2001. november 14-én a Bíróság pervezető intézkedésben felhívta a Bizottságot ezen dokumentumok némelyikének benyújtására. A Bizottság ennek a felhívásnak a kitűzött határidőn belül eleget tett.
- 16 2001. december 10-én kelt levelében a felperes kérte a keresetének 14. és 15. mellékletében található egyes adatok némelyikének bizalmas kezelését az LLG-vel, az Osztrák Köztársasággal és a Land Burgenlanddal szemben.
- 17 2002. február 18-i végzésével az ötödik kibővített tanács elnöke helyt adott a beavatkozási és titkosítási kérelemnek.
- 18 2002. május 21-én az LLG és a Land Burgenland közös beavatkozási beadványt nyújtott be.
- 19 2002. május 23-án az Osztrák Köztársaság benyújtotta beavatkozási beadványát.
- 20 A Bizottság 2002. július 19-én, a felperes pedig szeptember 6-án nyújtotta be a beavatkozási beadványokra tett észrevételeit.
- 21 Az előadó bíró jelentése alapján az Elsőfokú Bíróság (ötödik kibővített tanács) úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt.

- 22 Az Elsőfokú Bíróság a 2004. június 17-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előterjesztéseit és a Bíróság által feltett kérdésekre adott válaszait.

A felek kérelmei

- 23 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- állapítsa meg a kereset elfogadhatóságát és megalapozottságát;

- semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkét annyiban, amennyiben a Bizottság abban úgy határoz, hogy a 35,8 millió euró értékű kezességvállalás nem tartozik az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatások közé;

- semmisítse meg a vitatott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben a Bizottság abban úgy határoz, hogy az Ausztria által az LLG részére a WiBAG 14,5 millió eurós kezességvállalása útján nyújtott támogatás megfelel a Bizottság által jóváhagyott, a kezességvállalásokra vonatkozó N 542/95 [referenciaszámú] szabályzatnak;

- semmisítse meg a vitatott határozat 3. cikkét;

– másodlagosan semmisítse meg a vitatott határozat 1. cikkének azon részét, amelyben a Bizottság úgy határoz, hogy Land Burgenland alapszintű közszolgáltatásának rögzített áron történő biztosítása és a vállalat saját infrastruktúrájának létrehozásához nyújtott ismeretlen mértékű támogatás nem tartozik az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatások közé;

– kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

24 Válaszában a felperes azt is kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a vitatott határozat 2. cikkét annyiban, amennyiben a Bizottság abban úgy határoz, hogy az 5,37 millió euró összegű környezetvédelmi támogatás megfelel a Bizottság által jóváhagyott, a környezetvédelem finanszírozására vonatkozó N 93/148 [referencia-számú] szabályzatnak.

25 A Bizottság azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

– utasítsa el a felperes megalapozatlan, illetve újonnan hivatkozott jogalapjait mint elfogadhatlant;

– mindenesetre utasítsa el teljes egészében a keresetet, mint megalapozatlant;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére;

26 A beavatkozó felek azt kérik, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a keresetet, mint elfogadhatatlant és mindenesetre mint megalapozatlant;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére;

Az elfogadhatóságról

A felek érvei

- 27 A beavatkozó felek a kereset elfogadhatatlanságára azon a címen hivatkoznak, hogy a vitatott határozat nem érinti személyében a felperest.
- 28 Az Osztrák Köztársaság emlékeztet arra, hogy az állami támogatások ellenőrzésének területén a Bizottság egyik, az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján megindított eljárást lezáró határozata személyükben érinti azokat a vállalkozásokat, amelyek az eljárást megindító panasz benyújtói voltak, és amelyeknek meghallgatták az eljárás menetét meghatározó észrevételeit, feltéve, hogy a határozat tárgyát képező intézkedés lényegesen befolyásolja a piaci helyzetüket (a 169/84. sz., COFAZ és társai kontra Bizottság ügyben 1986. január 28-án hozott ítélet [EBHT 1986., 391. o.] 24. és 25. pontja).

- 29 Az Osztrák Köztársaság elsősorban úgy véli, hogy a felperest nem jogosítja fel a vitatott határozat elleni fellépésre az a körülmény, hogy az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján harmadik érdekelt fél. Emlékeztet arra, hogy az ítélkezési gyakorlat alapján valamely természetes vagy jogi személy nem lehet személyében érintett harmadik érdekelt fél minőségére tekintettel, csak akkor, ha a Bizottság határozatával elutasítja valamely támogatásnak az EK 88. cikk (2) bekezdésében meghatározott vizsgálatát (az Elsőfokú Bíróság T-11/95. sz., BP Chemicals kontra Bizottság ügyben 1998. szeptember 15-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-3235. o.] 88. és 89. pontja). Ugyanis ez esetben az érdekelt számára csak akkor biztosíthatók az eljárásjogi garanciák, ha lehetőség van arra, hogy az ilyen határozat közösségi bíróság előtt megtámadható legyen (a BP Chemicals kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 89. pontja). Ezzel szemben amikor – mint a jelen esetben is – a Bizottság vizsgálat eredményeként hozza meg határozatát, a harmadik érdekelt felek ténylegesen élhetnek az eljárási biztosítékokkal, így kizárólag érdekeltségük alapján nem állapítható meg, hogy őket a fenti határozat személyükben érinti.
- 30 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a felperesnek az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárásban való részvétele nem elegendő ahhoz, hogy a vitatott határozat címzettjéhez hasonló módon személyes érintettsége megállapítható legyen (az Elsőfokú Bíróság T-86/96. sz., Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen és Hapag-Lloyd kontra Bizottság ügyben 1999. február 11-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-179. o.] 50. pontja). Ugyanis az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy az állami támogatások terén az ilyen eljárásban történő részvétel adott esetben csak egyike azon elemeknek, amelyek alapján megállapítható, hogy valamely természetes vagy jogi személyt az általa megsemmisíteni kívánt határozat személyében érinti-e (a COFAZ és társai kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 25. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-189/97. sz., Comité d'entreprise de la Société française de production és társai kontra Bizottság ügyben 1998. február 18-én hozott végzésének [EBHT 1998., II-335. o.] 44. pontja).
- 31 Másodsorban az Osztrák Köztársaság fenntartja, hogy a felperes nem arra alapozta érvelését, hogy a vitás intézkedések érdekeit a Bíróság 323/82. sz., Intermills kontra Bizottság ügyben 1984. november 14-én hozott ítéletének (EBHT 1984., 3809. o.) 16. pontja szerinti értelemben érintik. Az ebből az ítéletből hivatkozott passzus ugyanis nem vonatkozik a keresetösségi jog kérdésére.

- 32 Harmadsorban az Osztrák Köztársaság előadja, hogy a felperes nem bizonyítja, hogy a vitatott intézkedések jelentősen érintették piaci helyzetét. Emlékeztet arra, hogy ezek az intézkedések kizárólag egy, a felperes által nem gyártott termék, a lyocell előállítására szolgáló üzem létesítésére vonatkoznak. Hozzáteszi, hogy semmiféle külön versenyhelyzet nem áll fenn e termék és a felperes által gyártott termékek között. Úgy véli pontosabban, hogy a Bizottság helyesen állapította meg a vitatott határozatban, hogy a viszkózsálak és a lyocell két elkülönült piachoz tartoznak.
- 33 Ez utóbbi kérdésben az Osztrák Köztársaság előadja, hogy egyrészt a vásárlók szempontjából a lyocellsálak és a viszkózsálak nem helyettesíthetőek. Ennek az állításnak az alátámasztására előadja, hogy a lyocell olyan egyedi, a viszkóztól magát megkülönböztető jellegzetességekkel rendelkezik, mint amilyen a magas ellenállóképessége száraz állapotban és nedves környezetben, vízben való kismértékű összezsugorodása, nagy festékelnyelő képessége, lágy érintése, selyemhez való hasonlatossága és alkalmassága más textilszálakkal történő összevegyítésre. Ezen egyedi „felszíni jellegzetességei” és rostszerkezete teszik lehetővé, hogy új, viszkózsálakból nem létrehozható tulajdonságokkal – mint amilyen a „stonewashed” (kőmosott) és a „őszibarackhéj” hatás – rendelkező új termékek jöjjenek létre. Ráadásul a lyocell bizonyos felhasználási területén, mint amilyen a denim, a viszkózsál alkalmazása technikailag lehetetlen. A lyocell magas ellenállóképessége a fonalgyártásban és a szövésben rendkívül magas termelékenységet tesz lehetővé. Mivel a lyocell előállítása drágább, ezt a terméket a piac azon szegmenseibe szánják, ahol jobb minőségű és drágább termékek találhatóak. Az Osztrák Köztársaság hivatkozik a Bizottságnak a COMP/M.2187-CVC kontra Lenzing ügyben 2001. október 17-én hozott határozatában tett bizonyos megállapításaira.
- 34 Másrészt az Osztrák Köztársaság azt állítja, hogy a lyocell és a viszkózsálak gyártási folyamata alapvetően eltér egymástól. A viszkóz előállítása kémiai átalakítási eljárás alapján, míg a lyocellé fizikai folyamatból áll, amely az N-metil-morfolin-oxid (NMMO) vizes oldatát használja fel. Kiemeli, hogy a lyocell gyártási folyamata jelentős kutatótevékenységet igényelt, és hogy kevésbé káros a környezetre, mint a

viszkózsál, amely kémiai anyagok jelentős mértékű felhasználását kívánja meg. Pontosítja, hogy „a lyocellszál előállításánál alkalmazott új technológiát [...] kevesebb gyártási szakasz, rövidebb időtartamú eljárások, kevesebb kémiai anyag felhasználása és zárt gyártási ciklusok jellemzik”.

35 Az Osztrák Köztársaság hozzáteszi, hogy a felperes által hivatkozott piacvesztés és a bevétel csökkenése nem az LLG javára hozott vitás intézkedéseknek, hanem a felperest a 90-es évek óta több éven keresztül terhelő pénzügyi, illetve gazdasági nehézségeknek és eladósodásának róható fel. E tekintetben utal a Spanyol Királyság által a Torrelave-ban (Spanyolország) található Sniace SA részére nyújtott állami támogatásról szóló, 1998. október 28-i 1999/395/EK bizottsági határozatra (HL 1999. L 149., 40. o.).

36 Az LLG és a Land Burgenland arra hivatkoznak, hogy semmiféle verseny nem áll fenn az LLG és a felperes között, mivel ez utóbbi nem tevékenykedik a lyocellszektorban. E tekintetben ugyanazon érvekre hivatkoznak, mint amelyeket az Osztrák Köztársaság előterjesztett, és amelyek a fentiekben megismétlésre kerültek.

37 Viszonzásában a Bizottság felhívja az Elsőfokú Bíróságot, hogy hivatalból vizsgálja meg a felperes keresetösségi jogának kérdését, mivel az eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanság. Komoly kétségeit fejezte ki a tekintetben, hogy a felperes versenyhelyzetét lényegesen érintik-e a vitás intézkedések, mivel ez utóbbiak kizárólag a viszkózétól elkülönült piachoz tartozó lyocell előállítására vonatkoznak. E tárgyban külön kiemeli, hogy a lyocell ára érezhetően magasabb a viszkózsálakénál, illetve hogy e két szálnak eltérő a felhasználása. Mindenekelőtt megjegyzi, hogy a felperes a pert megelőző eljárásban előterjesztett észrevételeiben megelegetett „az [eljárást megindító] határozatban kifejtett kételyek megismétlésével”.

- 38 A felperes mindenekelőtt emlékeztet arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a beavatkozó félnek nem áll jogában olyan, a kereset elfogadhatatlanságára vonatkozó kifogás előterjesztése, amelyet az alperes indítványában nem fogalmazott meg (az Elsőfokú Bíróság T-290/94. sz., Kayserberg kontra Bizottság ügyben 1997. november 27-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-2137. o.] 76. pontja, a T-185/96, T-189/96 és T-190/96. sz., Rivera Auto Service és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1999. január 21-én hozott ítéletének [EBHT 1999., II-93. o.] 25. pontja). Az Elsőfokú Bíróság belátására bízva annak megállapítását, hogy szükség van-e a kereshetőségi jog hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogás hivatalból történő vizsgálatára.
- 39 A felperes ezek után fenntartja, hogy közvetlenül és személyében érinti a vitatott határozat.
- 40 A személyében való érintettség feltétele kapcsán elsősorban kijelenti, hogy írásbeli észrevételei előterjesztésével tevékenyen részt vett a pert megelőző eljárásban.
- 41 Másodsorban arra hivatkozik, hogy az LLG javára nyújtott vitás intézkedések „a Bíróság ítélkezési gyakorlatának, többek közt a fenti hivatkozott „[...] Intermills kontra Bizottság ítéletének megfelelően” hátrányos helyzetbe hozták.
- 42 Harmadsorban a felperes fenntartja, hogy a fenti intézkedések gazdasági kárt okoztak neki „piacvesztés, forgalma és az immateriális javak csökkenése formájában”. A kár fennállásának és mértékének alátámasztására csatolja a kereset 14. mellékletét képező feljegyzést.

43 Ebben a feljegyzésben a felperes az alábbi megállapításokat teszi:

- a viszkóz európai és világméretű piacait a termelési és fogyasztási kapacitás csökkenése jellemzi;

- ezzel a helyzettel „nem összeegyeztethető egy új, európai, preferenciális finanszírozást élvező, helyettesítő ipar létrehozása”;

- „a [...] lyocell kivétel nélkül – többé-kevésbé jelentős versenyelőnnyel – a hagyományos viszkózzsál helyett vagy helyettesítőjeként alkalmazzák”;

- az LLG által kínált lyocell az európai viszkózpiac 3,5%-át teszi ki;

- „kétségtelen, hogy a piac 3,5%-ának megfelelő kínálat befolyásolja az árakat, a feltételeket, stb., annál is inkább, mivel befektetési/amortizációs költségei miatt tisztességtelen versenyt jelent más, gyengébb gazdasági pozícióban lévő és így veszteségeket termelő szálakkal szemben, míg a lyocell, amelynek értéke nem csökken, profitot tud elérni”;

- ezért a felperes jelentős mennyiségű viszkóz előállítását és ennek következtében értékesítését szüntette be: 1997-ben [...] ¹ tonnával, 1998-ban [...] tonnával, 1999-ben [...] tonnával, 2000-ben [...] tonnával, 2001-től előreláthatólag évi [...] tonnával csökkent;

- mindez 1997-ben [...] spanyol pezeta (ESP), 1998-ban [...] spanyol pezeta (ESP), 1999-ben [...] spanyol pezeta (ESP), 2000-ben [...] spanyol pezeta (ESP), az előrejelzések szerint 2001-ben [...] spanyol pezeta (ESP) és a 2001-2007-es időszakra vonatkozó előrejelzések szerint [...] spanyol pezeta (ESP) értékű nettó jövedelemvesztésnek felel meg;

- az LLG lyocell kínálata „legalább [...]%-kal módosította a piacon érvényes árakat”, amely a felperes számára az alábbi veszteségekhez vezet: 1997-ben [...] (ESP), 1998-ban [...] (ESP), 1999-ben [...] (ESP), 2000-ben [...] (ESP), a 2001-es előrejelzések szerint [...] (ESP) és a 2002-2007-es időszakra vonatkozó előrejelzések szerint [...] (ESP);

- másfelől az LLG „különleges értékesítési csatornákon keresztül, és ennek következtében rendkívül alacsony áron” évente “évente kb. 1 000 tonna „mellékterméket” (vagyis „standard alatti terméket”) bocsát piacra”;

- mindez a felperesnek évi [...] ESP veszteséget okozott.

1 – – Titkosított adatok.

- 44 Viszonzásában a felperes arra a tényre hivatkozik, hogy az LLG „Pro-Viscose” márkanéven viszkóz és lyocell keverékéből álló terméket (a továbbiakban: provizskóz) állít elő és forgalmaz, valamint állítja, hogy ez a termék versenyben áll a viszkózzal. A vizonzáshoz mellékelt feljegyzésből kiderül, hogy az LLG a felperes több ügyfelének kínálja a provizskózt „a hagyományos viszkózával megegyező áron”.
- 45 A beavatkozási beadványra tett észrevételeiben a felperes fenntartja, hogy „vitathatatlanul” versenytársa az LLG-nek. Valójában az általa gyártott viszkózzsal közvetlen versenyben áll az LLG által gyártott termékekkel, azaz a lyocellel, a „standard alatti lyocell típusokkal” és a provizskózzal. Ez utóbbi megállapítás alátámasztásául benyújtja egy „független tanácsadó”, F. Marsal Amenós szakértői véleményét, valamint egy „független kereskedő”, a Manfib Sas társaság tanúvallomását. A lyocell lényegében „továbbfejlesztett viszkózzsal”, amely a „legtöbb felhasználásában” ez előbbi által helyettesíthető. A felperes elismeri, hogy a lyocell ára magasabb, mint a viszkózzsalé, és megerősíti, hogy a provizskózt „ennek a problémának a megkerülésére” alkották meg. E tekintetben azt állítja, hogy az LLG a lyocell magasabb ára miatt vezette be a piacon a provizskózt és a „standard alatti lyocell típusokat (alacsonyabb minőségű termékek)” a „viszkózához közelítő áron”. Hozzáteszi, hogy a lyocellszálak a vágott cellulózzsal európai piacának jelentős részét, azaz 5–10%-át meghódították, míg ezt a piacot korábban szinte teljes egészében az európai viszkózzgyártók látták el.
- 46 A tárgyaláson a felperes kifejtette, hogy az LLG némely alkalmazás (cigarettafilter, nedves kendők, törülörongy, stb.) vonatkozásában is piacra bocsátotta a „standard alatti lyocell típusokat”. Jelezte azt is, hogy a lyocell jobb minőségű, mint a viszkóz, többek között ellenálló képessége tekintetében, amelyet pár technikai jellemzővel mutatott be, valamint azt is, hogy a „tisza lyocell” ára magasabb a viszkóznál. Ez utóbbi pontot azzal pontosította, hogy a lyocellt más termékekkel elegyítve lehet a viszkóz árával versenyképes áron kínálni.

- 47 Végül a felperes elismeri, hogy a joggyakorlat szerint az a körülmény, mely szerint valamely aktus alkalmas arra, hogy hatást gyakoroljon valamely egyedi piacon fennálló versenyhelyzetre, nem elegendő ahhoz, hogy bármely, az aktus címzettjével valamilyen versenyhelyzetbe kerülő gazdasági szereplőről megállapítható legyen ez utóbbi aktus általi közvetlen és személyes érintettség (a Bíróság 10/68. és 18/68. sz., Eridania és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 1969. december 10-én hozott ítéletének [EBHT 1969., 459. o.] 7. pontja). Mindazonáltal kiemeli, hogy egyrészt az érintett termékek piacán csak kisszámú termelő (csupán öt termelő a piac szokásos minőségű vágatlan viszkózsálak [„commodity viscose staple fibres”] és három az egyszínű festett vágatlan viszkózsálak [„soundyed viscose staple fibres”] szegmensén) van jelen, másrészt a beruházási projekt a termelési kapacitás jelentős megnövekedéséhez vezet.
- 48 A közvetlen érintettség tekintetében a felperes azt állítja, hogy a vitás határozat érintetlenül hagyta a vitatott intézkedés valamennyi hatását annak ellenére, hogy a felperes a fenti intézkedések megsemmisítését vagy módosítását kérte a Bizottságtól (a COFAZ és társai kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 30. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-447/93. és T-449/93. sz., AITEC és társai kontra Bizottság ügyben 1995. július 6-án hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1971. o.] 41. pontja).

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 49 Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság alapokmánya 40. cikkének negyedik bekezdése értelmében a beavatkozásra vonatkozó kérelemben tett indítványok csak az egyik fél indítványainak támogatására korlátozódhatnak. Ezenfelül az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata 116. cikkének 3. §-a alapján a beavatkozó a jogvitát beavatkozaskori állásában fogadja el.
- 50 Kérelmében a Bizottság kérését arra korlátozta, hogy a kereset érdemben kerüljön elutasításra, és nem vitatta a felperes keresetösségi jogát.

- 51 Az Osztrák Köztársaság, az LLG és a Land Burgerland beavatkozóként nem hivatkozhatnak eljárásgátló okok fennállása miatti elfogadhatatlanságra.
- 52 Mindazonáltal az állandó ítélkezési gyakorlat alapján az eljárási szabályzat 113. cikkének értelmében az Elsőfokú Bíróság hivatalból hogy a kereset eljárásgátló okok fennállása miatt nem elfogadhatatlan-e, ideértve a beavatkozó által felhozott erre vonatkozó kifogásokat is (az Elsőfokú Bíróság T-266/94. sz., Skibsvaerftsforeningen és társai kontra Bizottság ügyben 1996. október 22-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1399. o.] 40. pontja, a T-239/94. sz., EISA kontra Bizottság ügyben 1997. október 24-én hozott ítéletének [EBHT 1997., II-1839. o.] 26. pontja és a 174/95 T-Svenska Journalistförbundet kontra Tanács ügyben 1998. június 17-én hozott ítéletének [EBHT 1998., II-2289. o.] 79. pontja; lásd még e tekintetben a Bíróság C-305/86. és C-160/87. sz., Neotype Techmaslexport kontra Bizottság egyesített ügyekben 1990. július 11-én hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2945. o.] 18. pontját, a C-313/90. sz., CIRFS és társai kontra Bizottság ügyben 1993. március 24-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-1125. o.] 23. pontját és a C-225/91. sz., Matra kontra Bizottság ügyben 1993. június 15-én hozott ítéletének [EBHT 1993., I-3203. o.] 13. pontját).
- 53 A jelen esetben a beavatkozók által hivatkozott kifogás az eljárásgátló ok kérdéséveti fel, amennyiben az a felperes keresetösségi jogára vonatkozik (lásd e tekintetben a Bíróság C-341/00. P. sz., Conseil national des professions de l'automobile és társai kontra Bizottság ügyben 2001. július 5-én hozott végzésének [EBHT 2001., I-5263. o.] 32. pontját és az EISA kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 27. pontját). Az Elsőfokú Bíróság tehát hivatalból vizsgálhatja a perképességet.
- 54 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 230. cikk negyedik albekezdésének megfelelően természetes vagy jogi személy más személynek címzett határozattal szemben csak akkor nyújthat be keresetet, ha ez a határozat közvetlenül és személyében érinti. Mivel a vitatott határozat címezte az Osztrák Köztársaság, így vizsgálni kell, vajon a felperes megfelel-e e két feltételnek.
- 55 Ami a felperesnek a vitatott határozat általi személyes érintettségét illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint azok a jogalanyok,

akik nem címzettjei valamely határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos tulajdonságaik vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, amely minden más személytől megkülönbözteti, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket (a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítélete [EBHT 1963., 197. és 223. o.], a C-106/98. P. sz., Comité d'entreprise de la Société française de production és társai kontra Bizottság ügyben 2000. május 23-án hozott ítéletének [EBHT 2000., I-3659. o.] 39. pontja és az Elsőfokú Bíróság T-435/93. sz., ASPEC és társai kontra Bizottság ügyben 1995. április 27-én hozott ítéletének [EBHT 1995., II-1281. o.] 62. pontja).

56 Ami különösen az állami támogatások területét illeti, a Bizottság az egyik, az EK 88. cikk (2) bekezdése alapján egyedi támogatás kapcsán indított eljárást lezáró határozattal személyében érintettek a kedvezményezett vállalkozáson felül azok a vele versenyben álló vállalkozások, amelyek tevékeny szerepet játszottak az eljárás során, feltéve, hogy piaci helyzetüket döntő mértékben érinti a megtámadott határozat tárgyát képező támogatási intézkedés (a COFAZ és társai kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 25. pontja).

57 Valamely vállalkozás nem hivatkozhat tehát pusztán arra, hogy a kedvezményezett vállalkozás versenytársa, hanem ezen túlmenően azt is bizonyítania kell, hogy – figyelembe véve az eljárásban való esetleges részvételének mértékét és piaci helyzete sérelmének fokát – olyan ténybeli helyzetben van, amely valamely határozat címzettjéhez hasonló módon egyéníti (a Comité d'entreprise de la Société française de production kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 41. pontja).

58 A jelen ügyben azt kell vizsgálni, hogy a felperes milyen mértékben vesz részt az EK 88. cikk (2) bekezdésének jogcímén indított eljárásban, és a piacon elfoglalt helyzetének érintettsége az EK 230. cikknek megfelelően egyedi-e.

- 59 Elsősorban meg kell állapítani, hogy a felperes csupán kis szerepet játszott a pert megelőző eljárásban. Egyrésztől semmilyen panaszt nem nyújtott be a Bizottsághoz. Másrésztől úgy tűnik, hogy az 1999. február 12-i és október 4-i leveleiben tett észrevételei nem határozták meg nagymértékben az eljárás lefolyását (lásd e tekintetben a COFAZ és társai kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 24. pontját). Így 1999. február 12-i észrevételeiben a felperes lényegében megelégedett azzal, hogy megismételte a Bizottság által az eljárást megindító határozatban tett megállapítások némelyikét, röviden kommentálva azokat, anélkül, hogy bármilyen konkrét bizonyítékot szolgáltatott volna. Ugyanígy, 1999. október 4-i levele a legkisebb pontosítás vagy bizonyíték nélkül csupán arra az állításra korlátozódott, hogy az eljárást kiterjesztő határozatban érintett intézkedések állami támogatásoknak minősülnek, és azokat a piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.
- 60 Másodsorban, mivel a felperes piaci helyzetének érintettségéről van szó, emlékeztetni kell arra, hogy mindenekelőtt – amint az a COFAZ és társai kontra Bizottság ítélet [hivatkozás fent] 28. pontjából kiderül – az elfogadhatóság vizsgálatának szakaszában nem a közösségi bíróság feladata, hogy végleges döntést hozzon a felperes és a támogatásokból részesülő vállalkozás között fennálló versenyhelyzet tekintetében. Ilyen esetben kizárólag a felperes köteles megfelelő módon megjelölni azokat az okokat, amelyek alapján a Bizottság határozata esetleg sértheti jogos érdekeit azzal, hogy döntő mértékben érinti helyzetét az adott piacon.
- 61 Egyebekben meg kell említeni, hogy a jelen ügyben a vitatott határozat által célzott intézkedések kizárólag egy lyocell-gyártó üzemet érintenek, illetve hogy nem vitatott, hogy a felperes valóban nem gyárt és a jövőben sem tervezi ilyen típusú szálak gyártását.
- 62 Mindazonáltal a felperes három évrre hivatkozik annak bemutatásakor, hogy a piacon elfoglalt helyzetét a vitatott határozat lényegesen érintheti.

- 63 Először is keresetében lényegében arra hivatkozik, hogy a viszkóz és a lyocell egymással közvetlenül versenyhelyzetben áll.
- 64 Anélkül, hogy szükséges lenne az elfogadhatóság szakaszában véglegesen nyilatkozni az érintett termékek piacának pontos meghatározásáról, elegendő annak megállapítása, hogy ezt a megállapítást az ügyirat több eleme is cáfolja.
- 65 Egyrészt a lyocell olyan fizikai jellemzőkkel rendelkezik, amelyek világosan megkülönböztetik a viszkózszáltól. A felperes így keresetének 23. pontjában kifejezetten megemlíti, hogy „a lyocell természetes eredetű és természetes úton elbomlik; [hogy] a használt oldószer nem mérgező és újrahasznosítható, megfelel a mérgező anyagok mellőzésére vonatkozó szabályoknak, magas ellenállóképességet tesz lehetővé mind a szövet kondicionálása [során], mind a nedvességgel [szemben], és csak kismértékben zsugorodik össze”. A tárgyaláson ugyancsak elismerte, hogy a lyocell „rendelkezik bizonyos gyakorlati előnyökkel”, jobb minőségű, mint a viszkózsál, és nagyon magas ellenállóképességet tesz lehetővé. Mindezen felül nem vitatta, hogy a lyocell olyan rostszerkezetű, amely tökéletesen redőzött, selymes érintésű szövetek előállítását teszi lehetővé. A lyocell ezen tulajdonságával kapcsolatban a felperes megelégedett annak kijelentésével, hogy „az kiment a divatból, és [...] ma már nem megbecsült” (a kereset 26. pontja).
- 66 A felperes azon állítását, mely szerint a lyocell helyettesítheti a viszkózt, nem támasztotta alá elég meggyőző módon a „felhasználások többségében”. Ráadásul nem volt túl meggyőző a „független tanácsadó szakértői véleménye” sem, melyet a felperes a beavatkozási beadványra tett észrevételeihez ezen állítás alátámasztásául csatolt. Valójában csupán egy egyoldalas iratról van szó, amely csak néhány bekezdésből és a kérdés rendkívül felszínes elemzéséből áll. Ez az irat ezenfelül olyan feltűnően pontatlan megjegyzéseket tartalmaz, mint amilyen a nagy hasonlóság a lyocell és a viszkózsálak gyártási folyamata, illetve tulajdonságai közt (lásd a fenti

65. pontot és az alábbi 69. pontot). Ami a felperes által a beavatkozási beadványra tett észrevételekhez szintén csatolt „független kereskedő” tanúvallomását illeti, az legfeljebb azt igazolja, hogy néhány egyedi felhasználásában a felperes néhány ügyfele a viszkóz helyett lyocellt vagy proviszkózt használt a termékeihez.

67 Mindezen felül a fenti kijelentésnek ellentmond a felperes által tézisének alátámasztására hivatkozott, az LLG részéről egy tanácskozáson elhangzott bejelentés (a kereset 30. pontja és 14. melléklete), amely szerint a lyocell „olyan kiegészítő szál, amelynek különböző alkalmazásai vannak”.

68 Másrészt tény, hogy a lyocell ára érezhetően magasabb a viszkózsálakénál. Ezt a felperes kifejezetten elfogadta írásos beadványaiban (a felperes keresetének 26., és a beavatkozási beadványra tett észrevételeinek 77. és 78. pontja) éppúgy, mint a tárgyaláson. Így több ízben elismerte többek között azt, hogy a lyocellt csak akkor lehet a viszkózsálak árával versenyképes áron értékesíteni, ha azt más termékekkel elegyítik.

69 Végül, a felperes saját nyilatkozatai szerint a lyocell- és a viszkózsálak gyártási folyamata nagymértékben eltér egymástól. Ugyanis keresetének 23. pontjában jelzi, hogy „a lyocellnél [...] (NMMO típusú) cellulózmasszát használnak oldószerként, míg a klasszikus viszkóz gyártási folyamata mercerezésből és xantogenát alkalmazásából áll”, és hogy a „klasszikus viszkóz gyártási folyamatához képest [...] a lyocell a viszkózsálak gyártás hagyományos előállítási szakaszai helyett oldószer felhasználásával [készül]”. Ráadásul válaszában 36. pontjában kifejti, hogy „a gyártási folyamatot illetően egyetért a Bizottság megállapításával, mely szerint a lyocellt a viszkóz hagyományos előállítási folyamatától eltérő folyamatokkal készítik”.

- 70 Mindenesetre még ha feltételezhető is, hogy a lyocell és a viszkózszál közvetlen versenyhelyzetben áll egymással, mindenképpen meg kell állapítani, hogy a felperes által írásos beadványaiban, különösen a keresete 14. mellékletéhez fűzött feljegyzésben feltüntetett adatok jogilag nem támasztják alá megfelelő mértékben, hogy a vitás határozat alkalmas lenne piaci helyzetének lényeges befolyásolására. Az ebben a feljegyzésben található állítások valójában olyan, egyáltalán nem alátámasztott alapfeltételezéseken nyugszanak, mint az a tény, hogy 1997 óta az LLG lyocelltermelése teljes egészében felváltotta a viszkózgyártást, és hogy kizárólag az európai piacot veszi célba. Másfelől ebben a feljegyzésben a felperes, anélkül, hogy állítását bármilyen bizonyítékkal támasztaná alá, illetve a mennyiségek számítási módjára vonatkozó magyarázattal szolgálna, azt állítja, hogy „az [LLG-nek] a piac 3,5%-át kitevő kínálata” miatt 1997-től kezdődően meghatározott mennyiségű viszkóz előállítását és értékesítését kellett beszüntetnie. Ugyanezen tekintetben meg kell említeni, hogy semmilyen bizonyítékot nem szolgáltatott azon állítása igazolására, mely szerint a fenti „kínálat” „legalább [...]%-kal módosította a piacon érvényes árakat”.
- 71 Másodsorban a felperes a „tisza lyocell” és a proviszkóz mellett a „lyocell altípusainak” létezésére hivatkozik, amelyeket „alacsonyabb minőségű” lyocellnek nyilvánít. A keresetének 14. mellékletében szereplő feljegyzésben rámutat, hogy az LLG „különleges értékesítési csatornákon keresztül” és „rendkívül alacsony áron” évente kb. kb. 1 000 tonna „mellékterméket” (vagyis „standard alatti terméket”) értékesít, ami őt arra kényszeríti, hogy „azonos minőségű termékeinek” árát kilogrammonként akár [...] ESP-vel csökkentse.
- 72 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az ügyirat adatai alapján nem állapítható meg különböző minőségű lyocellek létezése. Pontosabban ki kell emelni, hogy a felperes írásos beadványaiban nem pontosítja, mit jelöl a „standard alatti lyocell típusok” kifejezés. Ráadásul nem vitatta komolyabban az LLG és a Land Burgenland által a tárgyaláson többször kijelentett állítást, mely szerint nem létezik rosszabb minőségű lyocell. Ami a beavatkozási beadványra tett felperesi észrevételekhez csatolt, „független kereskedő” által tett tanúvallomást illeti, ez utóbbi semmilyen felvilágosítást nem ad e kérdésben, csupán megelégszik azzal, hogy a „standard alatti típusokat” az LLG „módosított száljai” közé sorolja, ugyanúgy, mint a lyocellt és a proviszkózt.

- 73 Még ha feltételezhető is, hogy az LLG alacsonyabb minőségű lyocellt állít elő, és azt rendkívül alacsony áron értékesíti, meg kell állapítani, hogy a felperes egyáltalán nem támasztotta alá azon tézisének, mely szerint ennek következtében kénytelen volt csökkenteni az „azonos minőségű termékeinek” árát. Ráadásul semmilyen módon nem igazolta a mennyiséget és az általa hivatkozott árscökkenés mértékét.
- 74 Harmadsorban válaszát és a beavatkozási beadványra tett észrevételeit a felperes leginkább a provizskóz és a viszkóz versenyére alapozza. Előadja, hogy az a tény, hogy az LLG a viszkóz árjaihoz képest versenyképes áron bocsátja piacra a provizskózt, érinti piaci helyzetét, és hogy figyelembe véve az utóbbi termék jobb minőségét, az ügyfelek előnyben részesítik az előbbihez képest.
- 75 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a felperes megint csak kellően nem alátámasztott állításokat tett.
- 76 Egyrészt az állításai alátámasztásául válaszában csatolt feljegyzés egyáltalán nem meggyőző, mivel egy belső részlege által készített egyszerű iratról van szó, amely megelégszik néhány ügyféllel folytatott beszélgetésen alapuló, túlságosan általános információ felhasználásával.
- 77 Másrészt, még ha feltehető is, hogy a provizskózt és a viszkózt ugyanazon alkalmazásokra szánják, és összehasonlítható áron értékesítik, akkor is meg kell állapítani, hogy a felperes semmilyen, akár kivonatos tájékoztatást sem ad az LLG provizskózkínálatának tényéből őt érő veszteségek, illetve egyéb negatív következmények tekintetében. Ezek a pontosítások annál fontosabbak lettek volna, tekintve, hogy a provizskóz egy olyan új termék, amelyet csupán a vitatott határozat meghozatalát követő évben kezdtek gyártani, és bocsátottak piacra.

- 78 A fenti megfontolásokból következik, hogy a felperes nem mutatta be kielégítő módon azokat az indokokat, amelyek miatt a vitás határozat alkalmas volna arra, hogy a piaci helyzetét lényegesen befolyásolja.
- 79 Tekintettel erre a körülményre és a felperesnek a pert megelőző eljárásban játszott csekély szerepére (lásd a fenti 59. pontot), azt a következtetést kell levonni, hogy a vitatott határozat nem érinti személyében a felperest.
- 80 Mindebből következik, hogy a keresetet elfogadhatatlannak kell minősíteni anélkül, hogy szükséges volna annak vizsgálata, hogy a felperest közvetlenül érinti-e a vitatott határozat.
- 81 A felperes által 2001. október 16-án előterjesztett pervezető intézkedések iránti kérelem a 2001. november 14-én elrendelt pervezető intézkedés által nem érintett okiratokra és információkra vonatkozó részét el kell utasítani, mivel az ügyiratban foglalt iratok és a tárgyaláson szolgáltatott magyarázatok elegendőek az Elsőfokú Bíróság számára a jelen ügyben történő ítélezéshez.

A költségekről

- 82 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felperest, mivel pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően saját költségein felül kötelezni kell ez utóbbi költségeinek viselésére.

- 83 Az Osztrák Köztársaság az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a első bekezdésének megfelelően maga viseli saját költségeit. Az eljárási szabályzat 87. cikke 4. §-a harmadik bekezdésének alkalmazásában az LLG és a Land Burgenland maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (kibővített ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja.**
- 2) A felperest kötelezi saját és a Bizottság költségeinek viselésére.**
- 3) A beavatkozók maguk viselik saját költségeiket.**

Lindh

García-Valdecasas

Cooke

Mengozzi

Martins Ribeiro

Kihirdetve Luxembourgban, a 2005. április 14-i nyilvános ülésen.

H. Jung

P. Lindh

hivatalvezető

elnök